

Hung Dao Vuong.pdf/25

Được lấy từ Wikisource vào ngày 14 tháng 11, 2024

Trang này đã được hiệu đính, nhưng cần phải được phê chuẩn.

— 24 —

Bữa sau phải mở tiệc khác ở đền Tập-hiền, cho đón trước hai ba lần mới đến. Khi uống rượu, Thung nhắc lại việc trước, dụ vua vào chầu.

Vua nói thác ra rằng:

— Quả-nhân xưa nay sinh trưởng ở trong cung, không quen phong thổ, không thể nào đi được.

Tàn tiệc, Sài-Thung từ ra, cách vài hôm về nước.

Vua sai Trịnh-đình-Toản, Đỗ-quốc-Kế mang thư sang sứ Nguyên. Nguyên-triều thấy Nam-vương không vào chầu, mà chỉ đưa thư sang nói thoái thác ra việc nọ việc kia. Các đình-thần xin cất quân sang đánh. Nguyên-chúa còn ngần ngại chưa quyết, mới giữ bọn Trịnh-đình-Toản ở lại không cho về.

Nguyên-chúa lại sai Thượng-thư là Lương-Tăng sang dụ rằng:

— Nam-quốc vương nếu không thể thân sang chầu được, thì phải tiến một người bằng vàng, đôi mắt bằng ngọc trân-châu để thay; lại phải nộp hiền-sĩ, các thầy âm-dương bói-toán, các thợ khéo, mỗi hạng hai người.

Vua sai người chú họ là Trần-di-Ái và Lê-Tuân, Lê-Mục, sang sứ Nguyên để thay vua vào chầu. Nhưng Nguyên chúa không bằng lòng, có ý muốn chiếm giữ quyền cai trị nước Nam, giáng chỉ lập một tòa Tuyên-phủ-tư ở nước Nam, sai Bốc-nhan-nhiếp-mộc-Nhi sang làm chánh-sứ, đặt nhiều lieu thuộc để giám trị các châu huyện. Bọn Mộc-nhi phụng chỉ đáo nhậm, vua không nhận đuổi cả về Tàu.

Nguyên-chúa thấy bọn ấy giờ về, ùng ùng nổi giận, lập ngay Trần-di-Ái lên làm Nam-quốc vương, phong cho Lê-Mục làm Hàn-lâm Học-sĩ, Lê-Tuân làm Trung-thư-lệnh. Lại sai Sài-Thung dẫn 1000 quân hộ tống cho bọn ấy về nước.

Trần-di-Ái tuy không có bụng phản-quốc, tranh ngôi, nhưng cũng không biết thủ nghĩa, từ chối làm sao, thấy Nguyên chúa phong cho cũng nhận, đưa về cũng về; chắc cũng nhờ là chuyến này nhờ sức cường-bang, may việc xong ra thì một đời vinh hiển; nhưng bằng không xong, thì đổ cho là Nguyên chúa bắt hiếp, tất cũng không việc gì. Vì thế mới theo Sài-Thung về nước.

Sài-Thung đưa bọn Di-Ái đến đầu cõi Nam-quan. Có tin phi báo về kinh-đô. Vua nổi giận nói rằng:

— Đồ thất-phu! Sao dám vô lễ làm vậy?

Liền sai Tướng-quân là Nguyễn-Khoái dẫn một đội quân lên mặt thượng-du đón đường đánh quân Sài-Thung và bắt quân phản-quốc ấy về.

Giới thiệu về bản điện tử này

Cuốn sách điện tử (e-book) này đến từ thư viện văn thư tự do [Wikisource](#)^[1]. Thư viện điện tử đa ngôn ngữ này được nhiều người tự nguyện xây dựng nên, với cam kết hình thành một thư viện có thể được truy cập tự do, bao gồm các tác phẩm với đủ mọi thể loại, từ tiểu thuyết, thơ, đến tạp chí, thư từ, v.v.

Sách do chúng tôi phân phối đều hoàn toàn miễn phí và tự do, có nguồn gốc từ những tác phẩm đã hết hạn bản quyền hoặc được phát hành theo một giấy phép tự do. Bạn được thoải mái sử dụng sách điện tử của chúng tôi cho bất kỳ mục đích nào (bao gồm cả mục đích thương mại), miễn là tuân theo những điều khoản của Giấy phép [Creative Commons Ghi công-Chia sẻ tương tự 3.0 Không chuyển đổi](#)^[2] hoặc Giấy phép [GNU FDL](#)^[3], tùy bạn lựa chọn.

Wikisource luôn cần những thành viên mới. Khi chúng tôi tạo nên cuốn sách này, rất có thể vẫn còn một số lỗi trong đó. Bạn có thể báo với chúng tôi tại [trang này](#)^[4].

Những thành viên sau đã đóng góp công sức vào cuốn sách này:

- Vinhtantran

-
1. [↑https://vi.wikisource.org](https://vi.wikisource.org)
  2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
  3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
  4. [↑https://vi.wikisource.org/wiki/Wikisource:Thảo luận](https://vi.wikisource.org/wiki/Wikisource:Thảo_luận)